

[Skovmand.]

fra alle andre lande af den pågældende vare.“

Denne oplysning er fejlagtig. Der er tale om en mængde, svarende til værdien af EF's import i 1968, og dette årstal er naturligvis ingen tilfældighed. Ordningen bygger på 1968, fordi importen fra u-landene det pågældende år var væsentligt lavere end i de følgende år. Denne forkerte oplysning påtalte jeg under debatten i folketinget ved dette lovforslags første behandling. Det må indrømmes, at der er sket en korrektion i senere oplysninger fra markedssekretariatets side. Derimod er fejlen stadig levende ude omkring i landet, hvor folk tror, det er korrekt, hvad der står i markedssekretariatets pjecer. Så sent som den 28. august blev det brugt af markedsministeren i et indlæg i Politiken, hvad der var ekstra ironisk, fordi det var en fortsættelse af tidligere indlæg, hvor ministeren havde korrekset en kronik af Peter Neersø, og hvori ministeren udtalte håb om, at debatten de sidste seks uger ville få et højere niveau.

Dette var en direkte fejl, men der forekommer på samme tid en udeladelse. EF har flere forskellige kvotaordninger for importen fra u-landene. En af dem er fuldt så alvorlig som den generelle begrænsning med de 5 pct. af importen 1968. Det er den geografiske begrænsning, som f. eks. betyder, at der kun gives toldfrihed på 38 pct. af importen, hvis den går til Vesttyskland, og endnu lavere tal, hvis den går til de andre lande. Denne begrænsning er mig bekendt ikke omtalt i nogen publikation fra markedssekretariatet, skønt dens konsekvenser ellers må siges at være ret ubehagelige.

I øvrigt vil jeg sige, at hr. Arne Christiansen og hr. Poul Dalsager burde sætte sig lidt mere ind i forholdene, inden de, som de gjorde i går, siger, at EF har en god handelsordning i forhold til u-landene. Den er væsentligt ringere end den, Danmark har i øjeblikket.

Jeg vil i samme sammenhæng sige, at jeg er ked af, at også hr. Nyboe Andersen, som dog ellers i sin tid har beskæftiget sig meget med u-landenes forhold, den 21. april skrev en artikel i Ingeniørens Ugeblad, som under overskriften „EF præfererer u-landsimport“ gav det helt forkerte indtryk, at EF fører en u-landsvenlig politik. Her var udgangs-

punktet en fejl, men problemet var dog nævnt.

I andre tilfælde nævnes problemerne slet ikke. De tages først frem, når vi modstandere opdager dem og stiller spørgsmål. Et karakteristisk eksempel er spørgsmålet om maksimalstørrelser for lastbiler. I midten af maj i år nåede repræsentanter fra Ministerrådet til enighed om at tillade lastbiler med et akseltryk på indtil 11 t og en samlet vægt på 40 t. De tilsvarende tal for Danmark er 8 t og 32 t, så det ville have været ganske rimeligt, om markedssekretariatet og regeringen havde underrettet befolkningen om dette problem. Det gjorde man bare ikke, indtil der kom et spørgsmål i markedsudvalget, foranlediget af opskræmmede avisartikler i engelske blade. Den 15. juni meddelte markedssekretariatet så modstræbende, at forhandlingerne havde været holdt, men at problemet nok ikke var så stort, fordi der herhjemme var overvejelser om en forøgelse af trykket, overvejelser, der havde ført til, at alle nye veje blev anlagt, så de kunne klare en belastning på 10 t. Skulle dette gennemføres på alle veje, ville det koste 1 milliard kr. Denne milliard havde man altså ikke fundet det rimeligt at orientere befolkningen om. Men der blev ikke sagt noget om, hvad det ville koste at forøge fra 10 til 11 t akseltryk. Det kom først frem i et svar af 16. august på et nyt spørgsmål, og det oplystes så, at det ville koste yderligere 1-2 milliarder kr. ud fra en foreløbig beregning.

Udgifter på henved 3 milliarder kr. ville altså slet ikke have været omtalt herhjemme, hvis ikke markedsmodstandere havde holdt udenlandske aviser. Det er en skandaløs situation, som vanskeligt kan fortolkes anderledes, end at man ønsker at holde ubehagelighederne godt skjult for befolkningen, indtil den 2. oktober er vel overstået. Man tør slet ikke tænke på, hvad der vil ske, hvis denne vane ikke bliver aflagt efter folkeafstemningen, hvis vi altså siger ja. Så er Danmark i sandhed ilde stedt.

En lige så dårlig orientering har vi fået på forureningsområdet, hvor markedstilhængerne ellers har gjort meget ud af, hvad medlemskab af EF kunne betyde for forureningsbekæmpelsen. Man har talt om nødvendigheden af en samlet indsats inden for et større område og meget mere. Imid-